

HET CLUBLOKAAL

Elke vereniging of club kent zo wat zijn eigen stekje. Het is de plaats waar de leden elkaar ontmoeten. ze voelen zich er thuis met elkaar. Is het nu een sportclub of een muziekvereniging, een gespreksgroep of een jeugdbeweging, met gelijkgestemde mensen voelt men zich thuis in het clublokaal.

Daar valt iets te beleven

Peter is actief lid bij de plaatselijke muziekvereniging. Het is elke week opnieuw een deugddoende avond in 'De Solsleutel', hun muzieklokaal. Op donderdagavond komen ze er samen om met de andere muzikanten te musiceren. Muziek maken ze vooral uit liefhebberij. En er valt soms wel wat te oefenen en te repeteren voor één of ander optreden. En na de muziek is er tijd voor ontmoeting. Als en vriendenclub blijven ze graag nog wat plakken in 'De Solsleutel'. Ervaringen en belevenissen worden er verteld. De komende activiteiten van de muziekgroep worden er besproken. Kortom, daar wordt er samen gemusiceerd en geleefd. Men deelt er elkaars vreugden en zorgen. In nood valt er wel een luisterend oor te bespeuren. Kortom, daar valt iets te beleven en men komt er graag om elkaar te ontmoeten. Nu heeft Peter met een paar handige maats er voor gezorgd dat het belangrijke nieuws van de groep geafficheerd wordt in een mooi kastje naast de voordeur van hun muzieklokaal. Wanneer je eens een donderdag afwezig bent, kan je aan dat kastje de laatste berichten vernemen. Zo blijf je op de hoogte van het reilen en zeilen van de muziekvereniging. En wanneer een onbekende eens halt houdt en het nieuws leest, dan wordt er ongetwijfeld geproefd van het leven van de vereniging. Misschien wordt de nieuwsgierigheid aangescherpt? Misschien sluit er zich een nieuw lid aan? De vriendenkring kan groeien, wanneer er iets te beleven valt... Zoals een sol sleutel een partituur muzieknoden opent, zo opent 'De Solsleutel' voor nieuwe ontmoetingen.

Van 'De Solsleutel' naar het kerkportaal

De ervaring van een clublokaal doet mij denken aan onze kerkgebouwen. Gelukkig zijn onze kerkgebouwen dagelijks geopend. Ze zijn geen musea die enkel eens open gaan voor een viering. De open deur spreekt van een ruimte van ontmoeting. Daar mogen christenen zich thuis voelen bij elkaar. De open deur vertelt ook dat iedereen er welkom is. Een kastje om nieuws te afficheren hangt er ook aan onze kerken. Zo kan al en beetje geproefd worden van wat er leeft onder de christenen. En toch blijven we daarin wellicht nog wat te bescheiden? Telkens wanneer ik waar ook een kerkgebouw binnenga, dan ga ik op zoek naar wat er leeft in de lokale gemeenschap van christenen. In bepaalde kerkgebouwen ben je direct op de hoogte van wat er allemaal gebeurt. Je wordt geïnformeerd over bijeenkomsten, vieringen, het ontvangen van sacramenten. Je leest waar en bij wie je terecht kan met één of andere vraag. En je voelt: in deze gemeenschap valt iets te beleven. In andere kerken moet je tevreden zijn met een vergeelde affiche over een activiteit die al maanden voorbij is. Tevergeefs ga je er op zoek naar wat er leeft aan bezieling. Of, misschien is de bezieling er in die gemeenschap al uit? Dan droom ik van kerkgebouwen als een sol sleutel. Ze openen de weg naar ontmoeting tussen mensen, tussen christenen. Het kerkgebouw mag het clublokaal zijn van christenen. En liefst mag er gevoeld worden dat in die bepaalde gemeenschap iets te beleven valt.

In twee richtingen

Voelen dat er iets leeft, daarvoor dient er iets aangeboden te worden. Dat is de eerste richting. We mogen er samen werk van maken. Zo zal het belangrijk zijn dat we krachten bundelen om

belangrijke info vanuit onze geloofsgemeenschap kenbaar te maken. Ook al gaat het om een affiche of een contactgegeven. Mensen kunnen op weg gezet worden om een antwoord op hun vraag te vinden. Anderzijds is er de weg van zelf op zoek te gaan. Zo zijn er vragen omtrent doopsel, eerste communie, vormsel, ... Het zijn sacramenten die de parochie aanbiedt. En niet de school, zoals sommigen verkeerdelijk denken. Wel, spring dan even binnen in het clublokaal. Je zal er ongetwijfeld de nodige info vinden om je verder op weg te zetten. Althans, als we er samen werk van maken om het leven vanuit onze gemeenschap kenbaar te maken. Zo worden onze kerkgebouwen misschien nog meer plaatsen van ontmoeting. En daar mag gevoeld worden dat christenen vreugdevol gestemde mensen zijn.

Johan Loones

(alle reacties welkom op johan.loones@skynet.be)